

Hvor skruppelløs man er i bankerne, har vi jo set i forløbet her, hvor man tog internethandelen som gidsel for at kunne bane vej for den ændring, der åbner mulighed for en gebyr udvikling betalt af forbrugerne. Der er ingen tvivl om, at nu har de også lært, hvordan man kan gøre det, når man laver aktion på den måde, og så kan man komme endnu længere. Derfor er det nødvendigt at stoppe.

Vi siger derfor nej til lovforslaget her, men vi vil komme med et andet forslag, der i al sin enkelhed går ud på at nationalisere dankortet. Pengeudstedelse, pengeformidling, er helt traditionelt et offentligt anliggende varetaget af Nationalbanken. Det er sådan set det, der kan give alle sikkerhed for, at det eneste, vi betaler for i forbindelse med pengeformidling, er det, det koster at drive pengeformidlingen, og ikke noget som helst andet.

Vi synes, det var en naturlig ting, at dankortet blev flyttet ind under Nationalbanken herovre, således at vi var fri for, at man skulle bruge magten over dankortet som en måde at presse gebyrer ud af forbrugerne på.

Så jeg kan helt klart sige nej til det, og jeg kan love, at der kommer et lovforslag fra Enhedslisten om at nationalisere dankortet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan konstatere, at der er en bred modstand imod lovforslaget, bred på den måde, at den dækker fra fløj til fløj og ind over midten, for jeg er faktisk helt enig med de sidste to talere, og jeg er faktisk overrasket over, at der lige pludselig tegner sig et bredt flertal for det lovforslag her.

Jeg vil også benytte lejligheden til at udtrykke min ærgrelse over, at vi skal behandle det her betydningsfulde lovforslag på et tidspunkt, hvor vi har rigeligt at lave, men det har måske været nødvendigt at fremme sagen. I den forbindelse er det jo også lidt irriterende, at vi først får høringssvarene i formiddag, så vi ikke har haft mulighed for at læse dem.

Vi konstaterer jo, at dankortet har været en stor succes, og at § 20 har været en af forudsætningerne for den succes. Vi konstaterer også i Kristeligt Folkeparti, at jorden ikke længere er flad, og at det, at den er rund, måske er forudsætningen for, at den elektroniske handel overhovedet kan fungere med den teknik, man har udviklet, og at der også derfor kan være et behov for at modernisere loven omkring betalingskort, dankort.

Men vi er dybt bekymrede over det, der foregår. For selv om gebyret alene må dække omkostninger, som det hedder sig, må vi jo konstatere, og vi har erfaring for, at regnestykker kan opstilles sådan lidt forskelligt efter, hvilket resultat man ønsker at komme frem til. Og vi deler fuldt ud fru Kirsten Jacobsens skepsis over for pengeinstitutternes intentioner i den forbindelse. Vi er bange for, at dankortet kan miste den position, som det har haft i omsætningsleddet i Danmark.

Så vi er umiddelbart imod lovforslaget, og vi vil gerne være med til at bore i det under udvalgsbehandlingen.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Først skal jeg beklage, at den service, som regeringen altid yder eller i hvert fald forsøger at yde over for Folketinget ved at komme med høringssvarene forud for førstebehandlingen, godt nok er blevet forud for førstebehandlingen, men helt bogstaveligt skulle det vist ikke forstås. Det skulle være i god tid forud for førstebehandlingen. Det skal jeg beklage, men dog sige for princippets skyld, at høringssvarene i forhold til lovkvaliteten og forberedelsen af forslaget har tjent godt ved at vejlede regeringen.

I det efterfølgende vil vi gå løs på den i detaljer, også under udvalgsbehandlingen. I dag er det jo mere de principielle dele af debatten, det faktisk skal handle om. Men jeg er glad for, at vi dog nåede at få resuméet med, som kunne gøre det lidt lettere tilgængeligt. Men vi skal en anden gang gøre bedre forsøg på at komme med høringssvarene tidligere.

Jeg vil ikke gentage danskorthistorien her. Der er nogle, der har forsøgt at give deres udgave af den. Jeg vil gerne, hvis det skulle være, korrigere den, men det synes jeg såmænd ikke der er grund til, andet end ved at erindre om, at der faktisk er sket ganske meget teknologisk igennem den tid, som den berømte § 20 i betalingskortloven har eksisteret.

Bl.a. blev § 20 lavet på et tidspunkt, hvor der var et meget beskedent dankort, og hvor man slet ikke havde gjort sig forestillinger om de betalingsfunktioner, som vi kender i dag, og som er en del af dagligdagen for en hel del mennesker, og som i løbet af de næste år bliver en betydelig større del af dagligdagen for mange flere mennesker.

Derfor er vi kommet i den situation – det er så for at komme op til nutiden – at vi har skullet forene en række ønsker af mere ideel art. Vi